

dets Fremtid sikret. Vi kunne da rolig vente paa den forøgede Tilslutning, efterhaanden som det lykkes os at pløje den nye Jord — og faa mer og mer lagt ind til den lille grønne Plet, vi alt har faaet Held til at opdyrke.

At alle Kredsene saa vel som hver enkelt i disse ligefuldt vil arbejde energisk paa samme Opgave, følger af sig selv — saa vist som vi alle ønsker Lykke og Held for dette Arbejde.

Men ere vi enige derom, enige om, at Samarbejde med god Vilje og efter bedste Evne baader vor Sag bedst — da kunne vi ogsaa gaa Fremtiden i Møde med lyst Haab.

Kvinden som Jordbruger.

Et Foredrag.

Det er den fri Konkurrence, som vil give et Land dets ejendommelige Præg, og det er den fri Konkurrence, som vil komme til at afgøre, i hvilke Stillinger vi Kvinder kunne gjøre Fyldest, ogsaa ude i det praktiske Liv, f. Ex. som Jordbrugere.

Vi maa lære at forstaa Konjuncturer og Tidsforhold, lære at benytte Næringsværdierne og først og sidst lære at vurdere Arbejdsværdierne: lære at betale det nyttige Arbejde efter sit Værd og spare det overflødige. Dette er Grundlaget for, at vi Kvinder kunne hævde vor Plads i Kampen for Tilværelsen paa et Omraade, hvor der ofte kræves fysiske Kræfter, som til Dels fattes os.

„Resultatet er en Gud af Jærn, som Menneskene beundre“ — jeg turde ikke lægge Beslag paa den ærede Forsamlings Opmærksomhed, hvis jeg ikke kunde fremlægge et tilfredsstillende Nettoudbytte af den lille Virksomhed, som jeg nu i 25 Aar har ledet.

Det store Landbrug i Danmark har i de sidste 25 Aar været trykket af den oversøiske Konkurrence, og Afspærringssystemet med Hensyn til Udførslen af levende Kreaturer har i de sidste Aar tynget yderligere. Smør og Flæsk ere som bekendt vore vigtigste Udførselsartikler, og Andelsmejerier og Svineslagterier trives jo trindt om i Landet.

Hønseavl og dermed Æggeexporten har i de sidste Aar faaet et Opsving, som særlig grunder i, at Kornpriserne ere gaaede ned.